

účastny jenom ty osoby, které se vzdaly provozování živnosti způsobem vytčeným v § 144 živ. řádu (§ 241 živ. zák.), nýbrž tak, že pod tato ustanovení jest zahrnouti i případy dočasného přerušení živnosti anebo ztráty výdělečné činnosti vůbec, pokud se tak stalo následkem mimořádných hospodářských poměrů, a poskytuje proto citovaný zákon také ochranu rekurentce. Na váhu tu vůbec nepadá, že manžel rekurentčin jest povinen se o ni starati.

N e j v y š š í s o u d k dovolacímu rekursu vymáhající věřitelky zrušil usnesení rekursního soudu, jemuž uložil nové jednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Nejde o pohledávku podle § 2 b) zákona čís. 34/34 sb. z. a n., o níž ustanovení tohoto zákona neplatí, any pojistnými premiemi nejsou míněny příspěvky k sociálnímu pojištění, čemuž nasvědčuje zejména to, že ve vládním návrhu zákona čís. 33/34 sb. z. a n. bylo rozlišováno mezi pojistnými premiemi a příspěvky k sociálnímu pojištění, které byly zařazeny pod písmeno h), ale pak byly vypuštěny. Předpokladem § 4 odstavec 2 zákona čís. 34/34 sb. z. a n. není, by osoba, provozovavší živnost, které se musila vzdáti pro hospodářské poměry, splnila formální předpisy živnostenského řádu pro oprávnění k provozu živnosti, nýbrž stačí, že byla samostatně výdělečně činnou. Za porušení předpisů živnostenského řádu odpovídá jen živnostenským úřadům. Nezáleží proto na tom, že dlužnice není zapsaná v živn. rejstříku a nemá živn. listu, rozhodným jest, že se zabývala od roku 1914 až do roku 1931 na svých pozemcích výrobou cihel a pilařstvím a že se této činnosti musila pro nedostatek práce vzdáti. To zjistil rekursní soud na základě potvrzení městského úřadu v L. nad L. a zprávy četnické stanice v L., což není vyvráceno ani pouhým tvrzením vymáhající věřitelky, že živnost tu provozoval její manžel, jenž jest stavitelem, ani tvrzením, že vymáhající věřitelka předepisovala dlužnici nemocenské premie nikoliv jako podnikatelce, nýbrž jako manželce podnikatele za něho ručící podle § 170 odstavec 2 zákona čís. 221/24 sb. z. a n. Než pochybno jest, zda dlužnice nemá jiný příjem rovnající se příjmu odstavce 1 § 4 zákona čís. 34/34 sb. z. a n., což jest předpokladem pro odklad dražby podle odstavce 2 téhož §, ana potvrzením města L. nad L. z 25. srpna 1934 jen prokázala, že se vzdala samostatné činnosti a že její manžel jest několik let úplně bez zaměstnání. Nebyl však vzat zřetel k tomu, že jest vlastníci nemovitostí a nebylo vyšetřeno, zda a jaký příjem z těchto nemovitostí má. Dokud se tak nestalo, nelze bezpečně věc rozhodnouti.

Čís. 15253.

Námítkami proti mimosoudní výpovědi zahajuje se sporné řízení.

Upustí-li vypovídaná strana od námitek, uznává tím nárok, jež proti ní činí strana vypovídající a jest k návrhu této učiněnému při ústním jednání vynésti rozsudek pro uznání (§§ 395 a 572 c. ř. s.).

(Rozh. ze dne 21. března 1935, R I 260/35.)

Prv ý s o u d zamítl po zpětvzetí námitek žalovaným proti mimosoudní výpovědi návrh žalobce na pokračování v řízení a vynesení rozsudku pro uznání. R e k u r s n í s o u d k rekursu žalobce změnil usnesení prvního soudu a uložil mu nové jednání a rozhodnutí. D ů v o d y: Vypovídaný podáním ze dne 4. prosince, to jest po ústním jednání vzal námítky proti mimosoudní výpovědi zpět. Vypovídající na to podáním ze dne 14. prosince nesouhlasil se zpětvzetím námitek, navrhl pokračování v jednání a vydání rozsudku pro uznání. Prvý soud nevyhověl návrhu strany vypovídající řka, že jde o mimosoudní výpověď a předmětem řízení bylo pouze jednání o námitkách, které byly vzaty zpět, následkem čehož prý nelze v ústním jednání pokračovati ani vydati rozsudek pro uznání. S tímto názorem prvního soudu rekursní soud nesouhlasí. Při rozepřích ze smluv nájemních, pokud není nic zvláštního předepsáno v §§ 560 násl. c. ř. s., dlužno používati veškerých ostatních ustanovení, platících pro sporné řízení před soudy okresními, tudíž také předpisů o rozsudcích a usneseních a o předpokladech, za kterých rozsudky a usnesení mohou býti vydávány. Jestliže vypovídaný vzal své námítky po počátku ústního jednání zpět, jest v jeho projevu spatřovati neobmezené uznání žalobního nároku. Učinila-li tedy vypovídající strana vzhledem k tomu návrh na pokračování a vydání rozsudku pro uznání, odpovídá její návrh předpisu § 395 c. ř. s. Není rozdílu v řízení o námitkách proti soudní a mimosoudní výpovědi, jakmile bylo zahájeno ústní jednání a v obojím případě koná se stejné řízení, jak vyplývá z ustanovení § 571 c. ř. s.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Okolnost, že žalující spolek nepodal rekurs do usnesení prvního soudu ze dne 5. prosince, jímž první soud vzal zpětvzetí námitek prostě na vědomí, je bez právního významu, jak dále bude vyloženo. Nesejde také na tom, že žalující strana nenavrhla při ústním jednání dne 9. listopadu, aby výpověď byla ponechána v účinnosti, neboť stačilo, že popřela námítky žalující strany, protože soud pak musí z moci úřadu učiniti rozsudkový výrok předepsaný v § 572 c. ř. s. Nepodá-li vypovězený proti mimosoudní výpovědi včas námítky, stává se výpověď účinnou (§ 566 odst. 1 c. ř. s.), a jsou-li tu předpoklady uvedené v § 565 odst. 3 a 4 c. ř. s., stane se exekučním titulem podle § 1 čís. 18 ex. ř.; není-li tu těchto předpokladů, má mimosoudní výpověď pouze účinek, že se jí zruší nájemní (pachtovní) smlouva podle práva občanského a jest pak na vypovídající straně, aby si exekuční titul na odevzdání nájemního (pachtovního) předmětu opatřila (§ 1116 obč. zák. — srov. na př. rozh. čís. 10536, 12264 a 12722 sb. n. s.). Podanými námitkami proti mimosoudní výpovědi zahajuje se sporné řízení, jež lze skončiti (nedošlo-li ke smíru nebo přípustnému zpětvzetí výpovědi) jen rozsudkem podle § 572 c. ř. s., který jest pak exekuč. titulem podle § 1 č. 1 ex. ř., byla-li výpověď uznána

za účinnou (srov. také důvody vídeňského rep. nálezů čís. 1684 úř. sb. a plen. usn. čís. 10807 sb. n. s.). Zpětvzetím námitek nelze ukončiti soudní sporné řízení, které bylo již podle § 571 c. ř. s. zahájeno, a nelze tu ani obdobně použití předpisu § 237 c. ř. s. o zpětvzetí žaloby, neboť námítka nejsou žalobou. Podá-li vypovězený námítka proti výpovědi, brání se tím proti nároku, jež činí vypovídající (srov. motivy k § 560 c. ř. s. str. 321 a 322). Poněvadž však námítka jsou pouhou obranou proti žalobnímu nároku, lze obranu tu kdykoli později opustiti, čímž pak výpovědní nárok stane se bezesporným, neboť zpětvzetím námitek proti výpovědi zbavuje se vypovězená strana jediné obrany, kterou podle zákona má, a nelze tomu rozuměti jinak, než že uznává nárok, jež proti ní činí strana vypovídající (srov. rozh. čís. 37 sb. n. s.). Právem proto změnil rekursní soud usnesení prvního soudu, neboť tím, že první soud vzal na vědomí zpětvzetí námitek, nebyl spor nijak ukončen, a žalující strana byla přes to oprávněna k návrhu na ustanovení roku k pokračování v ústním jednání, při němž by mohla učiniti návrh na vynesení rozsudku pro uznání podle § 395 c. ř. s.

Čís. 14254.

Mělo-li dojíti podle prodejních podmínek k přijetí kupitelovy objednávky prodávatelem potvrzením objednávky nebo r e á l n í m plněním podle objednávky, nedošlo k ujednání smlouvy, jestliže prodávatel po dojití objednávky neoznámil ihned objednateli, že jeho nabídku přijímá nebo jestli bez průtahu neplnil.

(Rozh. ze dne 21. března 1935, Rv I 363/33.)

Žalovaný objednal od žalobkyně rychlováhu »M«, jež mu byla žalobkyní dodána za více než 2 měsíce po objednávce. Žalovaný, domnívaje se v tomto mezidobí, že jeho objednávka nebyla žalovanou přijata, koupil si zatím váhu jinou a plnění žalované již nepřijal. Žalobkyně tvrdíc, že došlo mezi ní a žalovaným k ujednání perfektní kupní smlouvy, od níž nemohl již žalovaný jednostranně odstoupiti, že řádně se své strany plnila a že také žalovaný dodané váze nic nevytýkal, domáhá se žalobou zaplacení ceny objednané váhy. P r v ý s o u d žalobu zamítl. O d v o l a c í s o u d k odvolání žalobkyně změnil rozsudek prvního soudu a uznal podle žaloby proto, že došlo mezi stranami k perfektní smlouvě, od níž žalovaný nevytknuv ihned vady váhy a schváliv tak dodávku bezdůvodně a jednostranně odstoupil a odepřel zakoupenou a dodanou váhu převzítí.

N e j v y š š í s o u d k dovolání žalovaného změnil rozsudek odvolacího soudu a obnovil rozsudek prvního soudu.

D ů v o d y:

Dovolatel objednal rychlováhu »Meva« vlastností uvedených v objednávce za 4.000 Kč mimo daň obratovou k promptnímu dodání a k za-